

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Mgr. J.**, bytom F., zastúpený *advokátom JUDr. I.*, Advokátska kancelária, K., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky**, Pribinova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.p. SLV-445/PK-2008 zo dňa 27. júna 2008, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S 127/08-59 zo dňa 9. marca 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3S 127/08-59 zo dňa 9. marca 2010 **z m e ň u j e** tak, že návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave, uznesením č. k. 3S 127/08-59 zo dňa 9.3.2010 prerušil konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č.p. SLV-445/PK-2008 zo dňa 27.6.2008, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu proti Personálnemu rozkazu Ministerstva vnútra SR č. 79 zo dňa 7.3.2008, ktorým bol žalobca prepustený podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e) zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon“) zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru, a to až do právoplatného

skončenia trestného konania vedeného proti žalobcovi na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 2T 3/2009.

Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že napriek prevládajúcim právnym názorom, že zákonné predpoklady prepustenia musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania v danom prípade zastával názor, že ak sa preukáže, že žalobca konal v nutnej obrane, jeho zodpovednosť pred správnym orgánom bude podstatne iná. Preto, ak by aj správny orgán dospel k záveru, že žalobca konal v rozpore so zákonom, určite by mali jeho zodpovednosť a trest zodpovedať miere zavinenia, ktorá bude podstatne iná, ak sa preukáže, že konal v nutnej obrane.

Proti uzneseniu krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. V odvolaní namietol, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. a zastáva názor, že prerušenie konania z dôvodu vedenia trestného konania proti žalobcovi nie je dôvodné. Uviedol, že účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného o prepustení žalobcu zo služobného pomeru nie sú otázky jeho viny alebo neviny, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru. Tieto musia byť dané v čase rozhodovania o prepustení a nie sú závislé od výsledku prípadného trestného konania alebo konania o priestupku, keďže porušenie služobnej prísahy resp. služobnej povinnosti nemusí nutne dosahovať intenzitu trestného činu alebo priestupku. Riešenie trestnoprávnej zodpovednosti policajta podľa Trestného zákona alebo priestupku podľa zákona o priestupkoch, nie je zhodné s právnymi dôvodmi pre riešenie personálnych opatrení, ide o samostatné konania. Žalovaný v odvolaní na podporu svojich tvrdení poukázal na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky ÚS SR č. k. II ÚS 127/07-21 zo dňa 6.6.2007, č. k. III ÚS 263/06-14 a č. k. III. ÚS 366/06-9 ako i na konštantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Žalovaný vzhľadom na uvedené navrhoval napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v zmysle ust. § 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní podľa §§ 212 a nasl. O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

Podľa ust. § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Odvolačný súd z predloženého spisového materiálu zistil, že predmetom konania je preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorým bol zamietnutý rozklad žalobcu proti Personálnemu rozkazu Ministerstva vnútra SR č. 79 z 7.3.2008, ktorým bol žalobca prepustený podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e) zákona zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu, že porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Žalobca na pojednávaní krajského súdu dňa 9.3.2010 žiadal, aby krajský súd vzhľadom na začaté trestné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II č. sp.zn. 2T 3/2009, podľa § 109 O.s.p. prerušil konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pod č. sp. zn. 2T 3/2009. Krajský súd návrhu žalobcu vyhovel a preskúmajúce konanie až do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 2T 3/2009 podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. prerušil.

Odvolačný súd v danej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa tým, že prerušil konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že sa vedie trestné stíhanie žalobcu, vec nesprávne právne posúdil. S jeho právnym názorom vyjadreným v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nemožno súhlasiť, pretože účelom konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o prepustení policajta zo služobného pomeru nie je otázka viny či neviny žalobcu, ale iba to, či sú splnené zákonné predpoklady na prepustenie policajta zo služobného pomeru. Otázka trestnoprávnej zodpovednosti žalobcu

nemá žiadny vplyv na skúmanie okolností prípadu správnym orgánom, ktorý si zo zisteného skutkového stavu na základe dôkazov vyvodí záver podľa vlastnej úvahy, pričom na prepustenie policajta zo služobného pomeru postačí preukázanie porušenia služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom s podmienkou, že ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Z uvedeného teda vyplýva, že posúdenie zavinenia, prípadne charakterizovanie konania žalovaného ako konanie v nutnej obrane v rámci trestného konania, nie je pre skúmanie zákonných predpokladov na prepustenie policajta zo služobného pomeru právne významné. Dôvody prepustenia policajta podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e) zákona musia byť splnené v okamihu prepustenia bez ohľadu na možný výsledok trestného konania, preto súčasné vedenie trestného konania nemá vplyv na priebeh personálneho konania.

Rozhodnutie v trestnom konaní nemožno považovať ani za predbežnú otázku, ktorej vyriešenie môže mať význam pre rozhodnutie krajského súdu a to v súlade s vyššie uvedeným. V právomoci príslušných služobných orgánov bolo samostatne prešetriť a právne posúdiť skutočnosť významnú z hľadiska naplnenia dôvodu skončenia služobného pomeru žalobcu podľa ust. § 192 ods. 1 písm. e) zákona. Medzi žalobcom napadnutými rozhodnutiami ministra vnútra a ním označeným právom prezumpcie nevinoty teda v danom prípade nie je daná priama príčinná súvislosť podmieňujúca prerušenie preskúmvajúceho konania ani v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1. Postup súdu prvého stupňa je treba považovať aj v rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, ako aj v rozpore s právnym názorom vyjadreným v uzneseniach Ústavného súdu Slovenskej republiky, III. ÚS 366/06-9, III. ÚS 263/06-14, na ktoré odvolací súd poukazuje.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd sa stotožnil so vznesenými námietkami žalovaného.

Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v preskúmvajúcom konaní v danej veci neboli splnené zákonné podmienky na prerušenie konania ani v zmysle § 109 ods. 2, písm. c) O.s.p. v spojení s § 246 ods. 1, veta prvá, a preto napadnuté rozhodnutie krajského súdu podľa ust. § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 220 zmenil v znení uvedenom vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 18. augusta 2010

JUDr. Zdenka Reisenauerová, v.

r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth